

אני חושב שרוב האנשים שאני מכיר הם, בעיקרון, אנשים "מוסריים". כלומר, שבאינטראקציות היומיומיות שלהם הם לא יפגעו במכוון, יעליבו, יזלזלו או יגנבו מהסובבים אותם. אני מכיר מספר לא מבוטל של אנשים שיעשו מעל ומעבר כדי להתייחס לאחרים בצורה חיובית ולעזור להם בכל הזדמנות אפשרית.

עם זאת, אני מכיר גם אנשים רבים שבעוד שכל האמור לעיל נכון לגביהם, פעולותיהם בזמן אמת תלויות ברמת הקשר שהם חשים כלפי "אחרים" סביבם. ייתכן שיש להם מספר קודים מוסריים מובדלים בהתייחסותם למשפחה, לחברים, למכרים ולזרים. ישנם כאלה שיש להם קודי התנהגות מובדלים כלפי אחרים המבוססים על מין, גיל, גזע, צבע, דת או לאום של אלה שהם מתייחסים אליהם. במילים אחרות, כולם מחזיקים במוסר, אך הקוד המוסרי שלהם סלקטיבי.

הייתי רוצה לחשוב שאני לא מתייחס למוסר באופן סלקטיבי, אך איני יכול לטעון שאני אף פעם לא עושה זאת. בין אם אני בעצמי או אחרים "אשמים" בבררנות מוסרית, הייתי מציע שאין קוד מוסרי אמיתי מלבד קוד מוסרי אוניברסלי.

כדי להסביר ולהצדיק אמירה זו, אני מציע רק דוגמה קיצונית אחת של סלקטיביות מוסרית, אשר בעיניי מביאה לחוסר מוחלט של התנהגות מוסרית.

אזהרת טריגר - הדברים הבאים מתייחסים למוות ולאלימות.

ב-7 באוקטובר 2023, חמאס פרץ את גדר הגבול בין רצועת עזה לישראל והחל לתקוף אנשי צבא ומטרת צבאיות, כמו גם אלפי תושבים לא חמושים באזור הקרוב (ישראלים ולא ישראלים כאחד). התוצאה הסופית של מתקפה זו ושל החזקת בני ערובה לאחר מכן בידי חמאס, הייתה הריגה מכוונת של כ-900 בני אדם לא-לוחמים - כולל כ-40 קטינים (כמו גם מעשי זוועה אחרים שבוצעו על ידי לוחמי חמאס ואחרים שחצו את הגבול ב-7 באוקטובר).

בתגובה להתקפה זו ולמעשים הללו, ישראל הכריזה מלחמה על חמאס ותקפה באכזריות לוחמי חמאס ומתקנים שלו, כמו גם עשרות אלפי תושבים לא חמושים ברצועת עזה, והרסה את רוב התשתיות ושטחים נרחבים של מוסדות, מבנים ציבוריים ובתים. התוצאה של התקפות אלו, נכון לתאריך זה (למרות הפסקת אש מוצהרת, ההפגזות וההרס בעזה עדיין נמשכים) היא מותם המכוון (באופן ישיר או עקיף) של כ-58,000 אנשים שלא היו לוחמים (כולל למעלה מ-17,500 קטינים) ולמעלה מ-14,000 נעדרים מתחת להריסות שנותרו בכל חלקי רצועת עזה.

אני מאמין שאם מבקשים מרוב האנשים בעולם (כולל גם את העזתיים וגם את הישראלים), להתייחס למוסר של הריגת בני אדם שאינם לוחמים (ובמיוחד קטינים), יטענו כי הרג כזה אינו מוסרי ובלתי מקובל.

ובכל זאת, ישנם מספר רב של אותם אנשים שיסכימו להחריג את פעולות החמאס ("התקפות על אוכלוסייה עוינת, כולל לא-לוחמים, על ידי 'לוחמי חופש' הן טקטיקה הכרחית להשגת המטרה הסופית של חופש") או את הפעולות של צה"ל ("מעולם לא הייתה כוונה להרוג אזרחים, אך מכיוון שהחמאס מסתתר בקרב האוכלוסייה האזרחית, מותם של לא-לוחמים בכל הגילאים הוא תוצאה שלילית מצערת"). מובן מאליו שאלו שמחריגים את החמאס אינם עושים זאת במקרה של צה"ל, ולהיפך.

למעשה... **אין משמעות או ערך אמיתיים בהחזקת ערך מוסרי מותנה**, שכן כל אחד יכול ויוכל להמציא את החריג "המוסרי" שלו. **המוסר האמיתי היחיד הוא מוסר אוניברסלי** - כלל אחד שחל על כולם באופן שווה, ונאכף בכל המקרים ללא חריגים.

[באופן ספציפי, בנוגע לסכסוך בין חמאס לישראל - חייב להיות פסק דין קולקטיבי בבית משפט עצמאי שיעניש, באופן שווה, את אלה שאשמים במתן פקודה להרוג אנשים שאינם לוחמים, או באי מניעת הריגה כזו, כמו גם את כל אלה שאשמים בביצוע מעשיים כאלה ביוזעין ובמכוון].

מרק מרקוס